

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI PER A LA TRANSICIÓ ECOLÒGICA

- 6351** *Reial decret 317/2019, de 26 d'abril, pel qual es defineix la mesura de mitigació equivalent a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió en el període 2021-2025 i es regulen determinats aspectes relacionats amb l'exclusió d'instal·lacions de baixes emissions del règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.*

I

L'article 27 de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a la Unió, i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE del Consell, permet als estats membres excloure del règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea (d'ara endavant, RCDE UE) les instal·lacions que tinguin la consideració de petites instal·lacions o que siguin hospitals, i estiguin subjectes a mesures equivalents en termes de reducció d'emissions de diòxid de carboni equivalent a la participació en l'RCDE UE.

En l'ordenament jurídic espanyol, la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, estableix el règim d'exclusió d'instal·lacions de petites dimensions i hospitals.

D'acord amb aquesta disposició addicional, es consideren petits emissors les instal·lacions que hagin notificat a l'autoritat competent emissions inferiors a 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni, excloses les emissions de la biomassa, per a cadascun dels tres anys precedents a la sol·licitud d'assignació a què es refereix l'article 19 de la llei, i que, quan duguin a terme activitats de combustió, tinguin una potència tèrmica nominal inferior a 35 megawatts (MW). Així mateix, disposa que és l'òrgan autonòmic competent qui pot acordar, amb l'informe previ de l'actual Ministeri per a la Transició Ecològica, l'exclusió de les instal·lacions ubicades al territori de la seva comunitat autònoma que tinguin la consideració de petits emissors o que siguin hospitals, quan els respectius titulars de les instal·lacions ho hagin sol·licitat i hagin acreditat el compliment dels requisits establerts.

D'acord amb aquesta disposició addicional es va aprovar el Reial decret 301/2011, de 4 de març, sobre mesures de mitigació equivalents a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió a l'efecte de l'exclusió d'instal·lacions de petites dimensions. El Reial decret esmentat té per objecte determinar les mesures de mitigació que contribueixen a una reducció d'emissions equivalent a la que comporta la participació en l'RCDE UE de les instal·lacions de petites dimensions i els hospitals a l'efecte de la seva exclusió a partir del període de comerç que va començar el 2013 i que conclou l'any 2020, conegut com la fase III de l'RCDE UE.

II

Per a l'any 2030, la Unió Europea s'ha compromès a complir l'objectiu de reducció de les emissions, almenys, d'un 40 % respecte dels nivells de 1990. Per aconseguir aquest objectiu de reducció, els sectors inclosos en l'RCDE UE han d'assolir una reducció del 43 % en relació amb els nivells de 2005.

La Directiva (UE) 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per intensificar les reduccions d'emissions de manera eficaç en relació amb els costos i facilitar les inversions en tecnologies hipocarbòniques, així com la Decisió (UE) 2015/1814, va entrar en vigor el 8 d'abril de 2018. Aquesta Directiva introdueix determinades disposicions relacionades amb

l'exclusió d'instal·lacions de baixes emissions de l'RCDE UE per al període de comerç 2021-2030 (conegut com la fase IV de l'RCDE UE), dividit, al seu torn, en dos períodes d'assignació gratuïta de drets d'emissió (2021-2025 i 2026-2030).

Per a la fase IV de l'RCDE UE, la Directiva (UE) 2018/410 manté el concepte d'instal·lació exclosa, encara que el punt 34 de l'article 1 modifica el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE, dedicat a l'exclusió de les petites instal·lacions subjectes a mesures equivalents de mitigació, i assenyala que aquestes instal·lacions, en cas que es reintrodueixin en l'RCDE UE, hi han de romandre per la resta del període d'assignació durant el qual es van reintroduir.

D'altra banda, el punt 35 de l'article 1 de la Directiva (UE) 2018/410 introdueix un nou article 27 bis que permet als estats membres excloure de l'RCDE UE les instal·lacions amb emissions inferiors a 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni, sense tenir en compte les emissions de biomassa. No es preveu en aquest cas que aquestes instal·lacions hagin de dur a terme mesures de mitigació equivalents.

En virtut de tot això, i dins del paquet normatiu que porta a terme l'adaptació de l'ordenament jurídic espanyol a la fase IV de l'RCDE UE, s'ha aprovat el Reial decret 18/2019, de 25 de gener, pel qual es desenvolupen aspectes relatius a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període 2021-2030. Pel que fa a les instal·lacions de petites dimensions i els hospitals, aquest Reial decret regula la sol·licitud d'exclusió de l'RCDE UE per al període d'assignació 2021-2025 i les sol·licituds d'assignació de drets d'emissió de les instal·lacions, i remet a la normativa sobre mesures de mitigació equivalents per a les instal·lacions que sol·licitin l'exclusió i sobre les quals l'òrgan autonòmic competent dicti una resolució expressa d'exclusió. A més, el Reial decret 18/2019, de 25 de gener, regula, entre d'altres, determinades qüestions relacionades amb l'exclusió, per al període d'assignació 2021-2025, de les instal·lacions que van emetre menys de 2.500 tones, sense tenir en compte les emissions de la biomassa, durant el període 2016-2018. En aquest sentit, les instal·lacions excloses de conformitat amb l'article 7 del Reial decret esmentat no han de portar a terme mesures considerades equivalents. Tanmateix, en cas que una instal·lació exclosa de conformitat amb l'article 7.1 emeti 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni o més, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, en el transcurs d'un mateix any civil del període d'assignació, i el titular opti per la reintroducció de la instal·lació a l'RCDE UE, és aplicable a aquesta instal·lació el que estableix el present Reial decret per a aquestes instal·lacions. D'aquesta manera s'evita l'impacte negatiu que les emissions d'aquestes instal·lacions poden tenir sobre l'objectiu de reducció dels sectors no coberts per l'RCDE UE, del qual l'Estat és responsable.

III

A la Unió Europea, un nombre limitat d'estats membres van fer ús de la possibilitat oberta en el període 2013-2020 d'excloure les instal·lacions de petites dimensions. A més, la implementació i les mesures equivalents previstes a cada Estat membre difereixen entre els uns i els altres. La Comissió Europea va encarregar un estudi sobre bones pràctiques en matèria d'instal·lacions excloses, en el qual es porta a terme una comparació de l'aplicació del règim d'exclusió de les instal·lacions de petites dimensions als diferents estats membres. L'estudi posa de manifest que determinades mesures equivalents són més eficients quant al cost que d'altres, especialment pel que fa a les càrregues administratives. Així mateix, l'estudi fa determinades recomanacions als estats membres de cara a l'aplicació en el període 2021-2030, per exemple respecte de la tipologia de mesura equivalent més apropiada i la seva forma concreta d'aplicació.

A l'hora d'establir les normes reguladores per al període 2021-2025, també s'ha de tenir en compte l'experiència en l'aplicació d'aquest règim d'exclusió a Espanya en el que ha transcorregut del període 2013-2020, les competències de les quals recauen, en gran manera, en les comunitats autònomes. En aquest sentit, a tall d'exemple, s'ha observat que, de les tres mesures equivalents que preveia per al període 2013-2020 el Reial

decret 301/2011, de 4 de març, únicament la primera s'ha implementat de manera generalitzada, és a dir, la imposició de l'obligació a les instal·lacions de reduir les emissions un 21 per cent el 2020 respecte de l'any 2005.

En definitiva, com a conseqüència de les modificacions introduïdes per la normativa de la Unió Europea per al període de comerç de drets d'emissió 2021-2030 així com l'experiència europea i la del nostre país respecte de les instal·lacions de petites dimensions excloses de l'RCDE UE, es fa necessari regular els aspectes relacionats amb l'exclusió d'instal·lacions del règim de comerç de drets d'emissió i definir la mesura de mitigació equivalent a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió en el període 2021-2025, en virtut de les disposicions addicional quarta i final tercera de la Llei 1/2005, de 9 de març. Aquesta regulació afecta el període d'assignació 2021-2025.

IV

Aquest Reial decret consta de nou articles, una disposició addicional, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

L'article 1 es refereix a l'objecte d'aquest Reial decret. Així, aquest defineix, d'una banda, la mesura de mitigació considerada equivalent, en termes de reducció d'emissions, a la que comporta la participació en el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, a l'efecte de l'exclusió del règim en el període 2021-2025 de les instal·lacions de petites dimensions i dels hospitals, segons el que preveu la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març. D'altra banda, aquest Reial decret regula determinats aspectes relacionats amb l'exclusió d'instal·lacions de l'RCDE UE, com són la reintroducció a aquest o les qüestions relacionades amb el seguiment, la verificació i la notificació de les emissions, entre d'altres.

L'article 2 del Reial decret defineix les característiques bàsiques que ha de tenir la mesura de mitigació, que han de concretar les diferents comunitats autònomes, com a responsables d'acordar les exclusions, i a la qual les instal·lacions s'han d'acollir per sol·licitar i fer efectiva la seva exclusió de l'RCDE UE.

Per a aquest període 2021-2025 només es preveu un tipus de mesura equivalent, tenint en compte la poca aplicació pràctica que en el període 2013-2020 van tenir a Espanya les altres mesures equivalents previstes al Reial decret 301/2011, de 4 de març, l'escàs marge temporal per implementar un altre tipus de mesures abans del 30 de setembre de 2019, així com pel que es desprèn de l'experiència a la resta dels estats membres de la Unió Europea que han implementat un règim d'exclusió.

Es considera com a mesura de mitigació equivalent la imposició de l'obligació a una petita instal·lació o un hospital de reduir les seves emissions de diòxid de carboni equivalent en un 32 per cent el 2025 respecte a les emissions de l'any 2005. La mesura ha de preveure, a més de l'objectiu al 2025, objectius o compromisos anuals al llarg del període d'assignació 2021-2025 que permetin comprovar i assegurar periòdicament que les emissions es troben en nivells que permetin assolir l'objectiu final.

Aquest objectiu de reduir les emissions de diòxid de carboni equivalent en un 32 per cent el 2025 respecte a les emissions de l'any 2005 és la translació, per al període 2021-2025, de l'objectiu assumit per la Unió Europea de reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle un 43 per cent el 2030 respecte de les emissions de l'any 2005, tal com es preveu, amb caràcter general, per al conjunt d'instal·lacions subjectes a l'RCDE UE. El punt de partida en la reducció d'aquestes emissions és l'objectiu del menys 21 per cent el 2020, o el que és equivalent, menys 23,2 per cent el 2021 respecte al 2005.

L'obligació de reducció anual d'emissions ha de comportar que, en cadascun dels anys del període d'assignació 2021-2025, el volum d'emissions de la instal·lació sigui inferior al menor dels valors següents: a) 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni, excloses les emissions de la biomassa, o b) el que resulti d'aplicar a les emissions de l'any 2005 uns percentatges establerts. A més, la comunitat autònoma on s'ubiqui la instal·lació de petites dimensions o l'hospital pot establir volums d'emissió que corresponguin a una reducció més ambiciosa que els assenyalats anteriorment.

D'altra banda, el Reial decret estableix que l'òrgan autonòmic competent pot adoptar previsions específiques per a supòsits determinats, en particular quan les emissions de l'any 2005 siguin notablement anòmales, quan les instal·lacions de petites dimensions o els hospitals hagin iniciat la seva activitat després de 2005 i no es disposi, per tant, d'una dada d'emissions per a aquest any, o hagin incrementat la seva capacitat, i es consideren per això nous entrants. La Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic pot adoptar recomanacions per a aquests supòsits d'acord amb una sèrie de criteris.

Adicionalment, s'assenyala que l'obligació es pot concretar a través de qualsevol instrument vàlid en dret en què es garanteixi el seu caràcter jurídicament vinculant, d'acord amb el que estableixi cada comunitat autònoma en l'àmbit de les seves competències.

L'article 3 obre la possibilitat a les instal·lacions i als hospitals subjectes a la mesura de mitigació equivalent d'utilitzar una mesura de flexibilitat a l'efecte del compliment de la mesura equivalent. Així, quan en un any del període 2021-2025 el volum d'emissions notificades sigui inferior al volum d'emissions que correspon amb l'objectiu assumit, les instal·lacions de petites dimensions i els hospitals poden arrossegar la diferència resultant entre tots dos volums.

L'article 4 estableix que per al compliment de la mesura equivalent, quan en un any del període 2021-2025 les emissions se situïn per damunt del volum determinat de conformitat amb l'article 2, tenint en compte, si s'escau, la possibilitat de ròssec que estableix l'article 3, les instal·lacions de petites dimensions o els hospitals han de lliurar a l'Estat drets d'emissió per l'excés de volum d'emissió abans del 30 d'abril de l'any següent.

L'article 5 preveu que l'incompliment d'aquesta mesura s'entén equivalent a la comissió de la infracció que tipifica l'article 29.2.5.^a de la Llei 1/2005, de 9 de març, d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional quarta de la Llei esmentada.

L'article 6 del Reial decret regula el contingut de l'informe que preveu la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març.

L'article 7, amb la finalitat de millorar la seguretat jurídica respecte de les instal·lacions excloses, recull la data en què s'ha de portar a terme la notificació de les emissions de l'any precedent (abans del 31 de març). A més, en els articles 4 i 5, respectivament, s'estableix la data de lliurament dels drets d'emissió per l'excés de volum d'emissió (abans del 30 d'abril de l'any següent) i la data per a la tramesa de la informació sobre el compliment dels compromisos adquirits per les instal·lacions excloses (abans del 31 de maig). D'aquesta manera es clarifiquen determinades dates que són clau en l'aplicació del règim d'exclusió tant pels titulars d'instal·lacions com pels òrgans autonòmics competents i que, d'altra banda, ja s'han anat aplicant a la pràctica.

Així mateix, aquest article estableix la possibilitat que la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic adopti recomanacions sobre els sistemes de seguiment, verificació i notificació d'informació sobre emissions aplicables a les instal·lacions excloses, incloses mesures simplificades. Aquestes recomanacions es poden basar en el Reglament d'execució (UE) 2018/2066 de la Comissió, de 19 de desembre de 2018, sobre el seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en aplicació de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 601/2012 de la Comissió. Les recomanacions sobre mesures simplificades de seguiment, verificació i notificació poden tenir com a referència les mesures per a instal·lacions d'emissions baixes previstes a l'article 47 del Reglament d'execució esmentat, que inclouen, entre altres opcions, la presentació d'un pla de seguiment simplificat, sempre que l'autoritat competent estableixi el formulari apropiat per a la presentació d'aquest, l'exempció de lliurar els informes de millora, o la possibilitat de determinar les quantitats de combustible o material basant-se en els registres de compres disponibles i documentats i en els canvis estimats en els nivells d'existències, sense la necessitat de presentar l'avaluació de la incertesa.

L'article 8 aborda els aspectes relatius a la reintroducció en l'RCDE de les instal·lacions excloses de conformitat amb la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març. Així, d'una banda, aquestes instal·lacions han d'emprendre la mesura de mitigació equivalent que estableix aquest Reial decret fins a l'any en què emetin 25.000 tones

equivalents de diòxid de carboni o més, inclòs l'any en què superin aquest lílindar, i tenint en compte la possibilitat de fer ús de les flexibilitats que estableixen els articles 3 i 4. D'altra banda, s'estableix l'obligació que quan aquestes instal·lacions es reintrodueixin en l'RCDE UE i que, a més, hagin sol·licitat l'assignació gratuïta de drets d'emissió, han de tenir un pla metodològic de seguiment aprovat per l'autoritat competent, i d'acord amb les exigències que estableix per al període 2021-2030 la normativa de la Unió Europea.

L'article 9 regula determinats aspectes relacionats amb la reintroducció en el règim de comerç de drets d'emissió de les instal·lacions excloses que emeten menys de 2.500 tones per al període 2021-2025. Així, aquest Reial decret estableix que en cas que una instal·lació exclosa de conformitat amb l'article 7.1 del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, superi en un mateix any tant el lílindar de 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni o més, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, com el lílindar de 25.000 tones, el titular ha de lliurar un nombre de drets d'emissió igual al volum d'emissions que superi les 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni. El lliurament de drets d'emissió s'ha d'efectuar l'any següent a aquell en què se superi el lílindar de les 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni o més, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa. En aquest cas, el lliurament de drets d'emissió s'equipara al compliment dels objectius de reducció previstos per la mesura de mitigació equivalent. La finalitat d'aquest article respon a la necessitat de fer front als casos excepcionals en què determinades instal·lacions superen els dos lílindars en un mateix any, i emeten considerables volums d'emissions que, si no contenen previsions específiques, passen a incrementar l'esforç de reducció de les emissions dels sectors que no estan regulats per l'RCDE UE, o sectors difusos, la responsabilitat en el compliment dels quals recau en l'Estat. Així mateix, aquest article assenyala que aquestes instal·lacions, quan s'introdueixin de nou en el règim de comerç de drets d'emissió i hagin sol·licitat l'assignació gratuïta, han de tenir un pla metodològic de seguiment aprovat i actualitzat de conformitat amb la normativa de la Unió Europea.

La disposició addicional única habilita el Govern per fer ús dels drets d'emissió que hagin lliurat les instal·lacions excloses de conformitat amb la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, i l'article 7 del ja esmentat Reial decret 18/2019, de 25 de gener, per al compliment dels compromisos contrets en el marc de la normativa de la Unió Europea en els sectors no coberts per l'RCDE UE i de l'Acord de París.

Finalment, aquest Reial decret consta, a més, d'una disposició transitòria única, una disposició derogatòria única i quatre disposicions finals, relatives als títols competencials, les referències normatives i a l'entrada en vigor.

La disposició transitòria única estableix que el Reial decret 301/2011, de 4 de març, continua sent aplicable, i manté els seus efectes més enllà del 31 de desembre de 2020, pel que fa al període 2013-2020.

La disposició derogatòria única deroga expressament el Reial decret 301/2011, de 4 de març, sense perjudici del que estableix la disposició transitòria única.

La disposició final primera modifica l'apartat primer de l'article 7 del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, per abordar els casos en què hi ha dades històriques d'emissions que posen de manifest de manera fefaent que la instal·lació no es pot considerar un petit emissor i que, per tant, no s'ha d'excloure. D'aquesta manera, s'exclouen de l'RCDE UE durant el període 2021-2025 les instal·lacions que en cadascun dels anys del període 2016-2018 hagin notificat a l'autoritat competent emissions inferiors a 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, i que, a més, cap any, des que disposin d'una autorització d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle, tinguin inscrites en l'àrea espanyola del Registre de la Unió emissions superiors a 500.000 tones equivalents de diòxid de carboni.

Aquest Reial decret es dicta en virtut de la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, que habilita el Govern per determinar mitjançant un reial decret quines mesures de mitigació es consideren equivalents, així com, amb caràcter general, en l'habilitació per al desplegament normatiu que estableix la disposició final tercera de la Llei esmentada.

El contingut d'aquest Reial decret s'ajusta als principis de bona regulació que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Així, d'acord amb els principis de necessitat i eficàcia, aquesta norma es justifica en la necessitat d'introduir en l'ordenament jurídic les disposicions necessàries per a la implementació correcta a Espanya del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle per al període 2021-2025. En particular, respon a la necessitat de definir per al període 2021-2025 la mesura de mitigació equivalent a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió exclusió d'instal·lacions de petites dimensions, de la mateixa manera que per al període 2013-2020 es va portar a terme mitjançant el Reial decret 301/2011, de 4 de març. Així mateix, respon a la necessitat de regular altres qüestions relacionades amb l'exclusió de les instal·lacions de baixes emissions. L'adopció d'aquest Reial decret és l'instrument més adequat per garantir la consecució d'aquesta finalitat. Es compleix el principi de proporcionalitat ja que la regulació es limita al mínim imprescindible en el desplegament de la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, en el període 2021-2025, pel que fa a definir quina mesura de mitigació es considera equivalent així com a definir determinats aspectes relacionats amb l'exclusió. A fi de garantir el principi de seguretat jurídica, la iniciativa normativa s'exerceix de manera coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, per generar un marc normatiu estable, previsible, integrat, clar i de certesa, que en facilita el coneixement, la comprensió i l'aplicació i, en conseqüència, l'actuació i la presa de decisions de les persones, les empreses i els òrgans autonòmics, i aquests últims tenen un paper determinant en la implementació del règim d'exclusió. En aplicació del principi d'eficiència, es limiten les càrregues administratives a les imprescindibles per a la consecució de les finalitats descrites, sempre dins del marc de l'ordenament jurídic nacional i de la Unió Europea. En aplicació del principi de transparència, i en compliment de l'article 26 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, i de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, durant la tramitació d'aquest Reial decret s'han dut a terme la consulta pública prèvia i l'audiència i la informació públiques. Així mateix, s'han consultat les comunitats autònomes en el marc dels òrgans col·legiats establerts en matèria de canvi climàtic, i s'han evacuat els informes dels departaments ministerials.

En virtut d'això, a proposta de la ministra per a la Transició Ecològica, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 26 d'abril de 2019,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte definir, a l'efecte de l'exclusió del règim de comerç de drets d'emissió en el període 2021-2025, la mesura de mitigació que contribueixi a una reducció d'emissions equivalent a la que comporta la participació en el règim de comerç de les instal·lacions de petites dimensions i dels hospitals, segons el que preveu la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, així com regular determinats aspectes relacionats amb l'exclusió d'instal·lacions del règim de comerç de drets d'emissió.

Article 2. *Mesura considerada equivalent a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió.*

1. Als efectes previstos en l'apartat 1 de la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, es considera que constitueix una mesura de mitigació equivalent aquella per la qual s'obligui una instal·lació de petites dimensions o un hospital a reduir les seves emissions en un 32 per cent el 2025 respecte de les seves emissions de l'any 2005.

2. L'obligació de reducció anual d'emissions ha de comportar que, en cadascun dels anys del període d'assignació 2021-2025, el volum d'emissions de la instal·lació sigui inferior al menor dels valors següents:

- a) 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni, excloses les emissions de la biomassa, o
- b) El que resulti d'aplicar a les emissions de l'any 2005 els percentatges de reducció següents:

2021	2022	2023	2024	2025
23,2 %	25,4 %	27,6 %	29,8 %	32,0 %

La comunitat autònoma on s'ubiqui la instal·lació de petites dimensions o l'hospital pot establir volums d'emissió que corresponguin a una reducció més ambiciosa que els assenyalats als apartats anteriors.

L'òrgan autonòmic competent pot adoptar previsions específiques per als supòsits en què les emissions de l'any 2005 siguin notablement anòmales o per als supòsits en què les instal·lacions de petites dimensions o els hospitals hagin iniciat la seva activitat després de 2005 o hagin incrementat la seva capacitat, i es consideren per això nous entrants. Amb aquesta finalitat, la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic pot adoptar recomanacions per a aquests supòsits.

3. L'obligació que esmenta l'apartat 2 es pot concretar a través de qualsevol instrument vàlid en dret en què es garanteixi el seu caràcter jurídicament vinculant i el compliment de les disposicions que estableix aquest Reial decret. A aquest efecte, la sol·licitud d'exclusió que presentin els interessats es pot acompanyar d'una declaració del titular en què manifesti que assumeix, des del moment en què s'autoritzi l'exclusió i durant el temps en què li sigui aplicable el règim d'exclusió, l'obligació de reducció que assenjala aquest article.

Article 3. *Ròssec de quota d'emissions en el període 2021-2025.*

Quan en un any del període 2021-2025 el volum d'emissions notificades sigui inferior al volum d'emissions que correspon amb l'objectiu assumit, les instal·lacions de petites dimensions i els hospitals poden arrossegar la diferència resultant entre tots dos volums, i afegir-la al volum d'emissions permès l'any següent a l'efecte de complir l'objectiu.

El ròssec només es pot portar a terme dins del període 2021-2025, sense que hi hagi la possibilitat d'arrossegar la quota d'emissions del 2025 al període d'assignació 2026-2030.

Article 4. *Lliurament de drets d'emissió.*

Quan en un any del període d'assignació 2021-2025 les emissions se situïn per damunt del volum determinat de conformitat amb l'article 2, tenint en compte, si s'escau, l'aplicació de la flexibilitat que estableix l'article 3, les instal·lacions de petites dimensions o els hospitals han de lliurar a l'Estat drets d'emissió per l'excés de volum d'emissió abans del 30 d'abril de l'any següent. La realització d'aquesta operació de lliurament es considera que comporta el compliment de la mesura equivalent.

Article 5. *Incompliment de la mesura equivalent.*

1. L'òrgan autonòmic competent ha de remetre a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic la informació sobre el compliment dels compromisos adquirits per les instal·lacions excloses abans del 31 de maig de l'any següent a aquell en què s'hagin produït les emissions.

2. D'acord amb el que preveu l'apartat 3 de la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, l'incompliment de la mesura de mitigació equivalent a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió en el període 2021-2025 s'entén equivalent a la comissió de la infracció que tipifica l'article 29.2.5.^a d'aquella Llei.

Article 6. *Informe del Ministeri per a la Transició Ecològica.*

En l'emissió de l'informe que preveu l'apartat 1 de la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, el Ministeri per a la Transició Ecològica ha de valorar, a més del compliment dels requisits que estableixen la llei i aquest Reial decret, els efectes que l'exclusió d'instal·lacions i l'aplicació de les mesures equivalents poden tenir sobre la competència, el mercat interior i l'interès dels consumidors.

Article 7. *Sistema de seguiment, verificació i notificació.*

1. Els titulars de les instal·lacions excloses de conformitat amb la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, i de les instal·lacions excloses de conformitat amb l'article 7.1 del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, pel qual es desenvolupen aspectes relatius a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període 2021-2030, han de notificar a l'òrgan autonòmic competent, abans del 31 de març, les emissions de l'any precedent.

2. Sense perjudici de la competència dels òrgans autonòmics per establir un sistema de seguiment i notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle previst en la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic pot adoptar recomanacions sobre els sistemes de seguiment, verificació i notificació d'informació sobre emissions aplicables a les instal·lacions de petites dimensions i als hospitals, inclosa la possibilitat d'acollir-se a mesures simplificades de seguiment, verificació i notificació. Aquestes recomanacions poden tenir com a referència el Reglament d'execució (UE) 2018/2066 de la Comissió, de 19 de desembre de 2018, sobre el seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en aplicació de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 601/2012 de la Comissió, incloses les que preveu l'article 47 del Reglament d'execució esmentat per a les instal·lacions de baixes emissions.

Article 8. *Reintroducció en el règim de comerç de drets d'emissió de les instal·lacions de petites dimensions i els hospitals.*

1. En cas que una instal·lació exclosa de conformitat amb la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, en el transcurs d'un mateix any civil emeti 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni o més, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, ha d'emprendre la mesura de mitigació equivalent que estableix aquest Reial decret fins a l'any en què superi el llindar esmentat, inclòs aquell mateix any, consistent en el lliurament de drets d'emissió per l'excés de volum d'emissions, d'acord amb l'article 4, i tenint en compte, quan sigui procedent, la possibilitat d'utilitzar la quota d'emissions arrossegada d'anys anteriors de conformitat amb l'article 3 d'aquest Reial decret.

2. Així mateix, les instal·lacions excloses de conformitat amb la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, i els hospitals, que s'introdueixin de nou en el règim de comerç de drets d'emissió i que hagin sol·licitat l'assignació gratuïta d'acord amb l'article 6 del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, han de tenir un pla metodològic de seguiment aprovat i actualitzat, de conformitat amb la normativa de la Unió Europea.

Article 9. *Aspectes relacionats amb la reintroducció en el règim de comerç de drets d'emissió de les instal·lacions excloses que emeten menys de 2.500 tones per al període 2021-2025.*

1. En cas que una instal·lació exclosa de conformitat amb l'article 7.1 del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, superi en un mateix any el llindar de 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni o més, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, el titular ha de lliurar un nombre de drets d'emissió igual al volum d'emissions que superi les 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni. El lliurament de drets d'emissió s'ha d'efectuar l'any següent a aquell en què se superi el llindar de les 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni.

2. L'incompliment de l'obligació de lliurament de drets s'entén equivalent a la comissió de la infracció que tipifica l'article 29.2.5.^a d'aquella Llei.

3. Les instal·lacions excloses de conformitat amb l'article 7.1 del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, que s'introdueixin de nou en el règim de comerç de drets d'emissió i que hagin sol·licitat l'assignació gratuïta d'acord amb l'article 6 del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, han de tenir un pla metodològic de seguiment aprovat i actualitzat de conformitat amb la normativa de la Unió Europea.

Disposició addicional única. *Ús dels drets d'emissió lliurats per les instal·lacions excloses per al compliment dels compromisos contrets en el marc de la Unió Europea i de l'Acord de París.*

Els drets d'emissió que hagin lliurat les instal·lacions excloses de conformitat amb la disposició addicional quarta de la Llei 1/2005, de 9 de març, i l'article 7 del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, els pot utilitzar el Govern per al compliment dels compromisos de reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle contrets en el marc de la normativa de la Unió Europea en els sectors no coberts pel règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea i de l'Acord de París, de 12 de desembre de 2015, en vigor per a Espanya l'11 de febrer de 2017.

Disposició transitòria única. *Regulació del període 2013-2020.*

El Reial decret 301/2011, de 4 de març, sobre mesures de mitigació equivalents a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió a l'efecte de l'exclusió d'instal·lacions de petites dimensions, continua sent aplicable, i manté els seus efectes més enllà del 31 de desembre de 2020, pel que fa al període 2013-2020.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en tot el que contradiguin el que disposa aquest Reial decret o s'hi oposin i en especial el Reial decret 301/2011, de 4 de març, sobre mesures de mitigació equivalents a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió a l'efecte de l'exclusió d'instal·lacions de petites dimensions.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, pel qual es desenvolupen aspectes relatius a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període 2021-2030.*

L'apartat primer de l'article 7 del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, pel qual es desenvolupen aspectes relatius a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període 2021-2030, queda redactat en els termes següents:

«1. Queden excloses del règim de comerç de drets d'emissió durant el període 2021-2025 les instal·lacions que en cadascun dels anys del període 2016-2018 hagin notificat a l'autoritat competent emissions inferiors a 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, i que en cap any des que disposin d'una autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle tinguin inscrites en l'àrea espanyola del Registre de la Unió emissions superiors a 500.000 tones equivalents de diòxid de carboni. Els titulars d'aquestes instal·lacions no han de sol·licitar l'exclusió, sense perjudici que l'òrgan autonòmic competent dicti una resolució expressa en què consti l'exclusió de la instal·lació i les mesures de seguiment, verificació i notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle que li aplicaran».

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que preveuen l'article 149.1.13.^a de la Constitució espanyola, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i l'article 149.1.23.^a de la Constitució espanyola, de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

Disposició final tercera. *Referències normatives.*

Les referències que fan al Reial decret 301/2011, de 4 de març, els articles 5.1, 5.3 i 7.2 del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, s'entenen efectuades al present Reial decret, pel que fa al període 2021-2025.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 26 d'abril de 2019.

FELIPE R.

La Ministra para la Transición Ecológica,
TERESA RIBERA RODRÍGUEZ